

R.br.	Tekst na koji se odnosi komentar	Komentar Radiodifuznog Centra	Odgovor Agencije na komentar
1.		<p>Smjernice za identifikaciju tržišta podložnih prethodnoj (ex ante) regulaciji propisuje Evropska Direktiva 2007/879/EC. U uvodnom dijelu (tačka 2 Direktive) saopštava se, da je cilj svake ex ante regulacije izvlačenje benefita za krajnje korisnike tj.korisnike na maloprodajnom tržištu. Međutim, kada je u pitanju tržište prenosa i emisije radiodifuznih signala u Crnoj Gori, krajnji korisnici nemaju nikakav ugovor niti plaćaju bilo kakvu obavezu-radi se o neidentifikovanim korisnicima sa slobodnim pristupom usluzi prijema radio difuznih signala. Dakle, nejasan je cilj predmetne analize koji očigledno nije u skladu sa preporukom iz ključne EU Direktive.</p>	<p>Dokument na koji se Radiodifuzni Centar u svom komentaru poziva je u stvari Preporuka od 17.12.2007. godine o relevantnim tržištima na području elektronskih komunikacija, a ne direktiva Evropske komisije. U komentaru je interpretirana tačka 2 Preporuke u kojoj se preciznije navodi da je krajnji cilj svake <i>ex ante</i> regulatorne intervencije da obezbijedi povoljnosti za krajnje korisnike tako što će tržišta maloprodaje postati konkurentna na održivoj osnovi. Inače, dokument Smjernice Evropske komisije za analizu tržišta i ocjenu značajne tržišne snage za mreže i servise elektronskih komunikacija (2002/K 165/03) sadrži principe i ciljeve ex ante mjera specifičnih za ovaj sektor a odnose se na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podsticanje otvorenog i konkurentnog tržišta za elektronske komunikacione mreže, servise i prateću infrastrukturu, - razvoj internog tržišta, i - promovisanje interesa evropskih građana. <p>Neidentifikovani korisnici, iz ugla Radiodifuznog Centra, pristup usluzi prijema radio difuznih signala obezbjeđuju posredstvom platforme za prenos signala.</p> <p>U pogledu komentara Radiodifuznog Centra koji se odnosi na razloge i ciljeve sprovođenja analize predmetnog tržišta, podsjećamo na sledeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Preporukom Evropske komisije od 11.02.2003. god. o relevantnim tržištima na području

			<p>elektronskih komunikacija predložena je lista koja je sadržala 18 tržišta podložna (<i>ex-ante</i>) regulaciji. Tržišta koja više nijesu sastavni dio važeće Preporuke od 17.12.2007 god. o relevantnim tržištima, nacionalna regulatorna tijela i dalje mogu tretirati, ali na način da prethodno dokažu da su na tim tržištima istovremeno zadovoljena tri kriterijuma (Test tri kriterijuma).</p> <p>- Članom 143. stav 2 Zakona o elektronskim komunikacijama propisano je da do određivanja operatora sa značajno tržišnom snagom nakon analiza relevantnih tržišta, Radiodifuzni Centar je operator sa značajnom tržišnom snagom na tržištu usluga prenosa I emisije radiodifuznih signala.</p>
2.	<p>Na teritoriji Crne Gore AVM usluga je prisutna u:</p> <p>a) Klasičnoj radio-difuziji (analogna a u budućnosti digitalna). Koncept pristupa usluzi jeste –slobodan pristup- “Free to air“. Krajnji korisnik nema ugovor i ne plaća nikakvu nadoknadu. U tom smislu, koncept maloprodaje nije od presudnog značaja. Međutim, postoji tržište veleprodaje, s obzirom da za potrebe smještaja opreme na emisionim objektima skoro svi emiteri za potrebe emitovanja svojih programa vrše zakup infrastrukture uglavnom od strane Radio-difuznog centra.</p>	<p>Pri izradi predmetnog Nacrta, nije ispoštovana ni, po nama veoma važna, preporuka iz iste EC Direktive (tačka 4), <u>da polazna tačka za analizu mora biti maloprodajno tržište. I tu je ključ problema, zašto je analiza otišla u pogrešnom pravcu.</u> Tako se u predmetnom Nacrtu (na str.8, tačka "a") konstatuje, da je AVM usluga u klasičnoj radio-difuziji (kakvu sada imamo u C.Gori) sa slobodnim pristupom - "free to air" tj. da krajnji korisnik nema nikakav ugovor i ne plaća nikakvu nadoknadu, ali da koncept maloprodaje nije od presudnog značaja jer "postoji tržište veleprodaje, s obzirom da za potrebe smještaja opreme na emisionim objektima skoro svi emiteri za potrebe emitovanja svojih programa vrše zakup infrastrukture uglavnom od Radio-difuznog centra". Postavlja se prvo, logično pitanje : <u>može li se govoriti o tržištu tamo gdje nema</u></p>	<p>U komentaru Radiodifuznog Centra je pogrešno interpretirana tačka 4 Preporuke od 17.12.2007. godine o relevantnim tržištima na području elektronskih komunikacija. Naime, polazna tačka za identifikaciju tržišta je sprovođenje postupka definicije maloprodajnog tržišta, u smislu razmatranja stepena supstitutivnosti relevantne usluge sa aspekta tražnje i ponude, nakon čega se pristupa postupku identifikacije i definisanja relevantnog veleprodajnog tržišta, a ne kako je u komentaru navedeno da polazna tačka za analizu mora biti maloprodajno tržište.</p> <p>Odgovor na pitanje Radiodifuznog Centra o tome da li se može govoriti o tržištu tamo gdje nema prodavca i kupca se može pronaći već u tački 4 pomenute Preporuke, gdje se ukazuje na činjenicu da za razliku od vertikalno integrisanih operatora, tržišta u sektoru elektronskih komunikacija često pokazuju dvostranost u smislu da obuhvataju usluge koje se pružaju putem mreža različitih platformi i koje povezuju korisnike usluga sa obje strane tržišta; na primjer, emitere i</p>

		<p><u>prodavca i kupca, odnosno postoji li maloprodajno tržište prenosa i emitovanja radiodifuznog signala ako ne postoje korisnici (kupci) koji plaćaju tu uslugu?</u> Drugo, logično pitanje je : <u>može li postojati razvijeno i konkurentno veleprodajno tržište u uslovima nerazvijenog (ili nepostojećeg) maloprodajnog tržišta ?</u> Jasno je da ne može. I tu leži razlog u nerazvijenosti veleprodajnog tržišta , a ne u postojanju strukturnih prepreka kako se zaključuje u predmetnom <u>Nacrtu analize "testa tri kriterijuma"</u>. Glavni generator za razvoj veleprodajnog tržišta u konkretnom slučaju može biti samo i jedino razvoj maloprodajnog tržišta, odnosno stvaranje mogućnosti da crnogorski emiteri naplate svoje usluge od krajnjih korisnika, a to je vezano za proces digitalizacije crnogorske radio-difuzije i stvaranje mogućnosti pružanja "AVM usluge na zahtjev". Sve do tada, crnogorski emiteri će vršiti pritisak na RDC i Agenciju da im cijene zakupa ne odgovaraju, pošto su navikli da godinama koriste državnu infrastrukturu bez bilo kakve nadoknade.</p>	<p>primaocje audio i/ili vizuelnih sadržaja. Ovaj aspekt Agencija je i uzela u obzir prilikom razmatranja pitanja identifikacije i definisanja tržišta, (Poglavlje 2.2. Karakteristike tržišta, str 10, Nacrta Analize Tržišta prenosa i distribucije radio difuznih signala).</p> <p>„Radio i televizijski prenos koji uključuje i emitovanje sa slobodnim pristupom („Free-to-air“) posredstvom radio-difuznih frekvencija je primjer dvostranog tržišta. Platforme za prenos signala spajaju korisnike i pružaoce sadržaja pri čemu u velikom broju slučajeva važnu ulogu imaju reklamni sadržaji“.</p> <p>Nadalje, argument da je glavni generator za razvoj veleprodajnog tržišta u konkretnom slučaju može biti samo i jedino razvoj maloprodajnog tržišta govori o nedovoljnom razumijevaju ove materije, jer upravo je dijametralno suprotna situacija: razvoj konkurencije na veleprodajnom tržištu je glavni generator razvoja konkurencije na maloprodajnom nivou.</p> <p>Vezano za stav da će kroz proces digitalizacije crnogorski emiteri moći da naplate svoje usluge od krajnjih korisnika napominjemo da je koncept digitalne radio-difuzije i dalje zasnovan na free-to-air pristupu tako da će komercijalni emiteri koji su registrovani za pružanje audio-vizuelnih medijskih usluga svoj profit ostvarivati samo na osnovu programskih sadržaja koje nude u okviru svoje programske šeme (reklame itd.) Očuvanje free-to-air koncepta je i suštinski važno za građane obzirom da je pravo na informisanost elementarna potreba i civilizacijska tekovina.</p>
3.	Radio-difuzni centar je preduzeće čija je djelatnost pružanje pristupa	U tački 2.1.1.1 , stav 2, predmetnog Nacrta, konstatuje se da RDC posjeduje 132 emisione	U pogledu komentara RDC-a da je u pitanju operator u vlasništvu i da je njegova pozicija specifična u odnosu

<p>elektronskim komunikacionim mrežama i pružanje elektronskih komunikacionih servisa, a naročito:</p> <ul style="list-style-type: none"> -iznajmljivanje kapaciteta infrastrukture za potrebe operatora elektronskih komunikacionih mreža, emitera i drugih korisnika u Crnoj Gori; -prenos i emitovanje radio i televizijskih programa kao i usluge interkonekcije svim kategorijama korisnika putem radio-relejnih distribucionih sistema; -prenos i emitovanje programa nacionalnog javnog servisa RTV Crne Gore. <p>U sastavu RDC-a su dva glavna emisiona centra- Lovćen i Bjelasica. Radio-difuzni centar ima u svom vlasništvu sistem koji obuhvata 135 objekata među kojima:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Matični objekti Lovćen i Bjelasica (stalna posada) -ST Plavnica (stalna posada), ST Pljevlja, ST Golubovci, ST Ulcinj -42 lokacije na kojima uređaji rade kao predajnici (VHF i UHF) -87 lokacija na kojima uređaji rade kao repetitori. <p>Radio-difuzni centar posredstvom svoje mreže predajnika obezbeđuje</p>	<p>lokacije, savremeni digitalni sistem prenosa i t.d. RDC se, zapravo, kroz cijelu analizu posmatra kao samostalni, slobodni operator sa svojom infrastrukturom i svojim potencijalnim monopolom na telekomunikacionom tržištu. Stvarnost je međutim, sasvim drugačija. I emisione lokacije i objekti i prenosni sistemi su imovina C.Gore, shodno Zakonu o državnoj imovini. RDC ne posjeduje ništa od onoga što je navedeno u analizi, ali ima mnoge nametnute obaveze koje mu ne omogućavaju da bude ravnopravan učesnik na telekomunikacionom tržištu. Ima naravno i prava korišćenja, koja su mu takođe propisana. EU Direktive upućuju, da <u>sve nametnute obaveze jednom operatoru moraju biti predmetom analize, kako bi se realno i objektivno sagledala njegova pozicija na tržištu u odnosu na konkurenciju</u>. Pozicija RDC-a na tk tržištu je sasvim specifična u odnosu na sve druge operatore, iz prostog razloga, što njegova djelatnost i poslovanje nije samo uređeno Zakonom o EK, već je okvirno formatizovana kroz mnoge norme šireg nacionalnog zakonodavstva (Zakon o državnoj imovini, Zakon o javnim servisima C.Gore, Zakon o elektronskim medijima, Zakon o Budžetu, Zakon o digitalnoj radio-difuziji, Odluka Vlade o osnivanju RDC-a itd.).</p>	<p>na sve druge operatore stičemo sledeće:</p> <p>Novi regulatorni okvir za sektor elektronskih komunikacija ima za cilj da odgovori na tendenciju konvergencije uključujući u svoj domen sve mreže i servise elektronskih komunikacija. Usluga prenosa i emitovanja AVM sadržaja predstavlja uslugu elektronskih komunikacija, s obzirom da su mreže koje se koriste za taj prenos elektronske komunikacione, te su, stoga, ove usluge i mreže u domenu pomenutog regulatornog okvira.</p> <p>Rukovodeći se gore navedenim činjenicama Evropska komisija je u svojim Preporukama o relevantnim tržištima usluga, identifikovala tržišta proizvoda i usluga čije karakteristike mogu biti takve da opravdavaju specifičnu sektorsku regulaciju. Veleprodajno tržišta prenosa i emisije radio difuznih signala je shodno Preporuci Evropske komisije iz 2003.godine jedno od tržišta podložnih ex ante regulaciji.</p> <p>U ranijem periodu većina telekomunikacionih operatora je bila u vlasništvu države koja je istovremeno bila i regulator. Stoga je konzistentna reforma sektora podrazumijevala osnivanje nezavisnog regulatornog tijela za pitanja regulacije sektora, s obzirom da potencijalni operatori tada mogu imati realna očekivanja o objektivnosti regulatora prilikom implementacije obaveze pristupa mreži operatora u državnom vlasništvu i obezbjeđenja ravnopravnih</p>
---	---	--

	<p>pokrivenost od 98% stanovništva signalima Javnog servisa (RTCG1 i RTCG2).</p>		<p>uslova svim učesnicima na tržištu. Osim toga, brojni su primjeri operatora fiksnih mreža koji su u državnom vlasništvu (Telekom Srbije, Telekom Slovenije itd) a već deceniju primjenjuju propisane regulatorne mjere.</p>
<p>4.</p>	<p>Radio-difuzni sistem posjeduje 132 emisione lokacije. Obezbjeduje pokrivenost 98% stanovništva signalima Javnog servisa (RTCG1 i RTCG2). Radio-difuzni centar posjeduje savremeni digitalni sistem prenosa zasnovan na SDH i PDH mikrotalasnim radio-relejnim vezama, koji je u funkciji od sredine 2008. godine. Kapacitet SDH linkova je minimum 1x STM-1, dok je pristupni interface Gigabit ethernet, tako da pomenuti sistem prenosa u suštini predstavlja jednu IP mrežu, dok su routing i switching realizovani pomoću CISCO 3560 Layer 3 Switch-eva.</p> <p>Ponovna izgradnja i stavljanje u upotrebu nacionalne zemaljske prenosne mreže iziskuje visoka kapitalna ulaganja, detaljno razrađene biznis planove i prihvatljivo vrijeme povrata uložених sredstava. U skladu s</p>	<p>Pogrešna je pretpostavka u tački 2.1.1.1, stav 3, predmetnog Nacrta, da je za podsticanje konkurencije RDC-u "nužna ponovna izgradnja i stavljanje u upotrebu nacionalne zemaljske prenosne mreže" ali da "Agencija smatra nerealnom mogućnost njenog repliciranja od drugog operatora u periodu do naredne analize". Postavljamo pitanje, <u>šta je sa infrastrukturom i prenosnim sistemima drugih operatora koja već postoji u C.Gori i koja u potpunosti može zadovoljiti potrebe emitera za smještajem opreme i prenosom signala do njihovih emisionih uređaja?</u> Da li su emiteri finansijski spremni i kadri da ovim operatorima plate adekvatnu cijenu za pristup njihovoj infrastrukturi i prenosnim kapacitetima? <u>Ne može predmet analize ispunjavanja "testa tri kriterijuma" biti samo državna infrastruktura sa 132 emisione lokacije, kao što je urađeno u predmetnom nactru.</u> Analizom je morala biti obuhvaćena kompletna infrastruktura (svih operatora) na predmetnom geografskom tržištu, a ne samo infrastruktura jednog operatora. <u>Tada bi rezultat analize bio sasvim drugačiji!</u> Sada u C.Gori postoje makar dva operatora koji posjeduju moćne prenosne sisteme i sopstvene infrastrukture sa preko 300 emisionih lokacija, a ni jedan od postojećih</p>	<p>Tekst koji RDC u svom komentaru navodi odnosi se na podkriterijum nadzora infrastrukture kod koje postoje visoke prepreke razvoju infrastrukturne konkurencije u sklopu kriterijuma strukturnih barijera ulasku konkurencije na tržište. Ocjena ovog podkriterijuma znači razmatranje mogućnosti uvođenja infrastrukturne konkurencije i nezbježno dovodi do zaključaka koji su citirani u komentaru.</p> <p>Što se tiče infrastrukture i prenosnih sistema drugih operatora u Crnoj Gori, tačno je da ona postoji i da je moguće zadovoljiti potrebe emitera, međutim, napominjemo da ovakva usluga ne postoji od strane operatora kao konkretna ponuda obzirom da nije sastavni dio biznis paketa postojećih operatora. Upitnik koji je upućen RDC-u takođe je upućen i ovim operatorima tako da test tri kriterijuma nije sproveden samo nad „državnom infrastrukturom“. Upitnik je ravnopravno upućen i operatorima i RDC-u, te je shodno pristiglim odgovorima ocijenjeno da li i ko ispunjava uslove iz "testa tri kriterijuma".</p> <p>Iako je riječ o državnoj infrastrukturi, kako u komentaru navodi RDC, koja je isključivo rađena za neko već prošlo vrijeme i za uslugu javnog servisa, koji nije utemeljen na tržišnom poslovanju, činjenica je da je riječ o monopolisti koji, imajući u vidu geografsku</p>

	<p>navedenim, može se zaključiti da ulazak na tržište zahtijeva od potencijalnih operatora značajna ulaganja i to većinom u obliku nenadoknadivih troškova, koje operatori neće moći nadoknaditi u slučaju tržišnog neuspjeha ili izlaska s tržišta. Stoga, imajući u vidu geografsku pokrivenost infrastrukturom Radio difuznog centra Crne Gore i činjenicu da je ista građena tokom dugog vremenskog razdoblja, Agencija smatra nerealom mogućnost njenog repliciranja od strane drugog operatora u periodu do naredne analize tržišta.</p>	<p>emitera nema potrebu da koristi više od 20 - 30 emisionih lokacija . Čak, mnogi od emitera ne iskazuju interesovanje da pokriju ni manje opštinske centre sa zanemarljivo malim brojem stanovnika. Državna infrastruktura u navedenom obimu je isključivo rađena za neko već prošlo vrijeme i za uslugu javnog servisa, koji nije utemeljen na tržišnom poslovanju. S toga se visoka cijena njene replikacije ne može uzimati kao infrastrukturna prepreka za razvoj Veleprodajnog tržišta prenosa i emisije radiodifuznih signala, kako je to u predmetnom Nacrtu urađeno.</p>	<p>zastupljenost infrastrukture na teritoriji Crne Gore kao i biznis modalitet koji je okrenut ka pružanju usluga neophodnih pružiocima AVM usluga, ima značajnu prednost nad potencijalnim operatorima.</p>
5.	<p>Lokacija objekata je takođe važan uslov u smislu zahtijevane nadmorske visine koja podrazumijeva veću pokrivenost signalom. Radio difuzni centar ima glavne predajnike na Lovćenu i Bjelasici. Da bi potencijalni konkurent mogao očekivati isti stepen pokrivenosti teritorije signalom, dodatna ulaganja bi išla u pravcu izradnje neophodne infrastrukture na lokacijama na približnoj nadmorskoj visini.</p>	<p>Ne postoji nikakva potreba, da se potencijalni infrastrukturni konkurent izlaže posebnim troškovima, kao što stoji u predmetnom Nacrtu (2.1.1.1.,stav 4) radi repliciranja predajnika Lovćen i Bjelasica (kako bi parirao RDC-u), jer se ove kote shodno odluci Vlade iz 1998 godine, već 14 godina koriste isključivo za emitovanje signala nacionalnog javnog servisa, koji nije predmet analize tržišta. Ove kote su za sve komercijalne emitere , kao i za ostale operatore, samo jedna od karika u lancu prenosa signala, kao i mnoge druge kote u C.Gori. Jasno je dakle, da se navedena okolnost ne može smatrati (kao što je to urađeno u predmetnom Nacrtu)</p>	<p>Radiodifuzni centar je jedini učesnik na relevantnom tržištu koji pruža veleprodajnu usluga prenosa i emitovanja radiodifuznih signala. S obzirom da raspolaže infrastrukturom koja je razvijana u dužem periodu i koja je zastupljena na čitavoj teritoriji Crne Gore, jasno je da njeno udvostručavanje (replikacija) ne bi bilo ekonomski isplativo. Ne postoji trenutno alternativa sistemima Radiodifuznog Centra, kako sa aspekta infastrukture tako i sa aspekta ponude predmetne usluge. U postupku analize ovog tržišta Agencija je konstatovala da će takav status sigurno ostati nepromijenjen u periodu do narednog kruga analiza relevantnih tržišta. Osim toga, Radiodifuznom centru predstoje aktivnosti na procesu nadgradnje sopstvene mreže za potrebe prenosa AVM sadržaja u</p>

		<p>strukturnom preprekom razvoju konkurencije.</p>	<p>digitalnom formatu.</p> <p>Usled asimetričnih uslova kod ulaska na predmetno tržište, Agencija ne očekuje zainteresovanost potencijalnih operatora za izgradnjom alternativne infrastrukture, jer ima u vidu značajne barijere koje se ogledaju u visokim troškovima izgradnje, kao i veoma ograničenim mogućnostima pristupa radio frekvencijama za digitalno emitovanje i multipleks.</p> <p>Tačno je da se kote na Lovćenu i Bjelasici koriste isključivo za emitovanje signala nacionalnog javnog servisa posredstvom radio-difuznih frekvencija, ali ne postoji ograničenje upotrebe ovih emisionih lokacija kada se radio o prenosu signala obzirom da su iste, kako se u komentaru navodi, jedna od karika u lancu prenosa signala. Međutim, ponovo napominjemo da je sa aspekta ponude ove usluge, prenosa signala, RDC kroz analizu testa tri kriterijuma u najvećoj mjeri pružalac ovakve usluge.</p>
6.	<p>Nadalje. izgradnja prenosne infrastrukture iziskuje ustanovljavanje prava na korišćenje, kao i obezbjeđenje „prava puta“ kod pristupa, što povlači dodatne troškove potencijalnom operatoru. Takođe, pribavljanje administrativnih dozvola za izgradnju i saglasnosti podrazumijevali bi dodatne troškove</p>	<p>Ni pitanje "prava puta" za pristup lokacijama nije prednost RDC-a u odnosu na potencijalnu konkurenciju obzirom da ni RDC nije riješio pitanje pristupa ni za 20% svojih lokacija. Upravo u tom dijelu RDC je izložen velikim godišnjim troškovima (učesća u sanaciji lokalnih puteva, naknadama za zakup zemljišta, naknadama za eksproprijaciju i sl). Međutim u tački 2.1.1.1, stav 5, ove okolnosti se zanemaruju i polazi</p>	<p>Činjenica da ni RDC nije riješio pitanje pristupa ni za 20% svojih lokacija upravo ide u prilog konstatacijama u Nacrtu Analize da bi pribavljanje administrativnih dozvola i saglasnosti za izgradnju podrazumijevalo dodatne troškove i dodatno vrijeme za potencijalnog operatora, što bi odložilo vrijeme izgradnje mreže i početak pružanja usluge prenosa i emisije radiodifuznih signala. To, takođe, ne ostavlja sumnju u postojanje strukturnih barijera ulasku na relevantno</p>

	<p>potencijalnom operatoru. Osim toga, dugim procedurama dobijanja dozvola za izgradnju i dogovora o zajedničkom korišćenju infrastrukture mogu posebno da produže vrijeme i povećaju resurse koji su potrebni za ulazak na neko relevantno tržište.</p>	<p>od pretpostavke da bi to bio problem samo za konkurenciju, pa se i to navodi kao jedna od strukturnih prepreka razvoju infrastrukturne konkurencije.</p>	<p>tržište za potencijalne konkurente.</p> <p>Radio difuzni centar je, shodno odredbama Zakona o digitalnoj radio-difuziji, stekao status operatora prvog multipleksa i operatora prve mreže, što predstavlja dodatnu barijeru uvođenju konkurencije.</p>
7.		<p>Iz navedenog slijedi, da nema ni jednog elementa koji upućuje na zaključak, da postoje visoke strukturne prepreke za razvoj konkurencije na Veleprodajnom tržištu prenosa i emisije radio-difuznih signala. A kako ne postoje ni pravne i administrativne prepreke (što se u predmetnom Nacrtu analize ne osporava) onda je sasvim jasno, da PRVI kriterijum u "testu tri kriterijuma" NIJE ZADOVOLJEN. Sledstveno tome, relevantno tržište Veleprodaje i emisije radio-difuznih signala NIJE PODLOŽNO PRETHODNOJ (EX ANTE) REGULACIJI. Primjedbe na analizu ispunjenosti ostala dva kriterijuma u "testu tri kriterijuma" ovdje nemamo potrebe iznositi (iako i ovdje imamo značajne primjedbe) obzirom da Direktiva 2007/879/EC propisuje uslov istovremenog zadovoljenja sva tri kriterijuma, da bi se neko tržište proglasilo podložnim prethodnoj regulaciji. Nema potrebe komentarisati ni ostala dva nacrta dokumenata (Analiza tržišta i Rješenje operatoru sa značajnom tržišnom snagom), obzirom da se oni rade i donose samo za tržišta podložna prethodnoj regulaciji.</p>	<p>Agencija je svoj stav o prisustvu visokih strukturnih barijera dodatno obrazložila u odgovorima na prethodna tri komentara Radiodifuznog centra. Dakle, Agencija se ne slaže sa navodima Radio difuznog centra i ostaje pri stavu da je analiza ispunjenosti tri kriterijuma dokazala opravdanost ex ante regulacije.</p>

